

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 12.12.2006
COM(2006) 787 végleges

2006/0276 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

**az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint
védelmük javítása szükségességének értékeléséről**

(előterjesztő: a Bizottság)

{SEC(2006) 1648}

{SEC(2006) 1654}

INDOKOLÁS

1) A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat indokai és célkitűzései

A 2004 júniusában ülésező Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy készítsen átfogó stratégiát a létfontosságú infrastruktúrák védelmére. A Bizottság 2004. október 20-án közleményt fogadott el „A létfontosságú infrastruktúrák védelme a terrorizmus elleni küzdelemben” címmel, amelyben javaslatokat tett arra vonatkozóan, hogyan lehetne az európai megelőzést, felkészültséget és válaszadást javítani a létfontosságú infrastruktúrákat érintő terrortámadások tekintetében.

A Tanács által 2004 decemberében elfogadott, „A terrortámadások megelőzése, felkészültség és válaszadás” című következtetések, valamint „a terrorfenyegetések és -támadások következményeivel kapcsolatos EU szolidaritási program” támogatta a Bizottság szándékát, hogy javaslatot tegyen a létfontosságú infrastruktúrák védelmére vonatkozó európai programra (European Programme for Critical Infrastructure Protection – EPCIP), és jóváhagyta a létfontosságú infrastruktúrák figyelmeztető információs hálózatának (Critical Infrastructure Warning Information Network – CIWIN) Bizottság általi felállítását.

2005 novemberében a Bizottság zöld könyvet fogadott el a létfontosságú infrastruktúrák védelmére vonatkozó európai programról (EPCIP), amely választási lehetőségeket fogalmazott meg azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság hogyan állíthatná fel az EPCIP-et és a CIWIN-t.

2005 decemberében a Bel- és Igazságügyi (IB) Tanács felkérte a Bizottságot, hogy 2006 júniusáig terjesszen elő javaslatot az EPCIP-re vonatkozóan.

Ezen irányelvjavaslat bemutatja azokat az intézkedéseket, amelyeket a Bizottság az európai létfontosságú infrastruktúrák (European Critical Infrastructures – ECI-k) azonosítása és kijelölése, valamint annak értékelése céljából javasol, hogy szükséges-e ezen infrastruktúrák védelmét javítani.

• **Általános háttér**

Az Európai Unióban számos olyan létfontosságú infrastruktúra létezik, amelyek megzavarása vagy megsemmisítése két vagy több tagállamot is érintene. Előfordulhat az is, hogy az egyik tagállam létfontosságú infrastruktúrájában bekövetkező zavar egy másik tagállamra is kihat. Az ilyen transznacionális dimenziójú létfontosságú infrastruktúrákat azonosítani kell, és európai létfontosságú infrastruktúrának (ECI) kell nyilvánítani. Mindez csak akkor végezhető el, ha az ECI-k azonosításához és védelmük javítása szükségességének értékeléséhez közös eljárás áll rendelkezésre.

A gyenge, illetve sebezhető pontok megvizsgálása és a védekezési intézkedések hiányosságainak azonosítása során – a transznacionális dimenzió miatt – az integrált uniós megközelítés hatékonyan egészítené ki a létfontosságú infrastruktúrák védelme érdekében a tagállamokban már bevezetett nemzeti programokat, és növelné azok értékét, továbbá jelentős hozzáadott értéket jelentene az európai belső piac tartós életképessége és az általa megvalósuló jólét tekintetében.

Mivel a különböző ágazatok a létfontosságú infrastruktúrák védelme területén különleges tapasztalatokkal, szakértelemmel és követelményekkel rendelkeznek, a létfontosságú infrastruktúrák védelme (critical infrastructure protection – CIP) érdekében – a létfontosságú infrastrukturális ágazatok sajátosságainak figyelembevételével – uniós CIP-megközelítést kell kidolgozni és végrehajtani, e megközelítésnek továbbá a már fennálló ágazati intézkedésekre kell épülnie. A létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos ágazatonkénti megközelítés végrehajtásának megkönnyítése érdekében fel kell állítani a létfontosságú infrastrukturális ágazatok közös listáját.

- **A közös keret szükségessége**

Csak a közös keret nyújthat megfelelő alapot az ECI-k védelmének növelését célzó intézkedések következetes és egységes végrehajtásához, valamint az ECI-k által érintett szereplők feladatainak egyértelmű meghatározásához. A nem kötelező, önkéntes intézkedések rugalmasak lennének ugyan, de nem biztosítanák a szükséges szilárd alapot, mivel nem határoznák meg elég egyértelműen, melyik feladatot ki végzi el, sem pedig az ECI-k által érintett szereplők jogait és kötelezettségeit.

Csak irányelv keretében vezethető be az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosítására és kijelölésére vonatkozó eljárás, valamint egy közös megközelítés annak értékeléséhez, hogy szükséges-e ezen infrastruktúrák védelmét javítani; biztosítani kell ugyanis:

- az ECI-k védelmének megfelelő szintjeit;
- azt, hogy az ECI-k által érintett valamennyi szereplőre hasonló jogok és kötelezettségek vonatkozzanak;
- a belső piac stabilitásának fenntartását.

Az, hogy egy tagállamban valamely infrastruktúra károsodik vagy megsemmisül, negatív hatásokkal járhat több másik tagállamra, valamint az európai gazdaság egészére is. Ez egyre valószínűbb, mivel az új technológiák (pl. az internet) és a piacliberalizáció (pl. a villamosenergia- és gázellátásé) azt eredményezi, hogy sok infrastruktúra egy szélesebb hálózat részévé válik. Ebben az esetben a védekezési intézkedések csak annyira hatásosak, amennyire a lánc leggyengébb tagjának védekezési intézkedései azok. Egységes védelmi szintre van tehát szükség.

- **Ágazati párbeszéd az érintett szereplőkkel**

A hatékony védelem megkívánja a valamennyi érintett szereplő közötti kommunikációt, valamint összehangolásukat és együttműködésüket nemzeti és uniós szinten egyaránt.

Fontos a magánszektor teljes bevonása, mivel a legtöbb létfontosságú infrastruktúra magántulajdonban van, és magánszereplők működtetik azokat. Mindegyik üzemeltetőnek képesnek kell lennie a kockázatkezelésre, mivel általában egyedül a működtető dönt arról, milyen védekezési intézkedéseket és működési folytonossági terveket kíván végrehajtani. A folytonossági tervezésnek figyelembe kell vennie a rendes üzleti eljárásokat és logikát, továbbá – amennyiben lehetséges – a megoldásoknak a szokásos kereskedelmi megállapodásokon kell alapulniuk.

Az egyes ágazatok különleges tapasztalatokkal, szakértelemmel és követelményekkel rendelkeznek létfontosságú infrastruktúráik védelmével kapcsolatban.

Az EPCIP-ről szóló zöld könyvre adott válaszokkal összhangban ezért az uniós megközelítésnek az ágazati sajátosságok figyelembevételével teljes mértékben be kell vonnia a magánszektor, továbbá a fennálló ágazati védekezési intézkedésekre kell épülnie.

- **A javaslat által érintett területet szabályozó hatályos rendelkezések**

Jelenleg uniós szinten nem léteznek horizontális rendelkezések a létfontosságú infrastruktúrák védelmére. Ezen irányelv eljárást hoz létre az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosítására és kijelölésére, valamint közös megközelítést alakít ki annak értékeléséhez, hogy szükséges-e ezen infrastruktúrák védelmét javítani.

Számos ágazati intézkedés létezik, ideértve a következőket:

- Az információtechnológiai ágazatban:
 - (a) az egyetemes szolgáltatási irányelv (2002/22/EK), amely többek között a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok egységével is foglalkozik;
 - (b) az engedélyezési irányelv (2002/20/EK), amely többek között a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok egységével is foglalkozik;
 - (c) az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv (2002/58/EK), amely többek között a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok biztonságával is foglalkozik;
 - (d) a Tanács 2005. február 24-i 2005/222/IB kerethatározata az információs rendszerek elleni támadásokról;
 - (e) a 2004. március 10-i 460/2004/EK rendelet az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) létrehozásáról.
- Az egészségügyi ágazatban:
 - (a) az Európai Parlament és a Tanács 1998. szeptember 24-i 2119/98/EK határozata a Közösségben a fertőző betegségek járványügyi felügyeleti és ellenőrzési hálózatának létrehozásáról;
 - (b) a Bizottság 2003. október 8-i 2003/94/EK irányelve az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek és az emberi felhasználásra szánt vizsgálati gyógyszerek helyes gyártási gyakorlatára vonatkozó alapelvek és iránymutatások megállapításáról.
- A pénzügyi ágazatban:
 - (a) az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól (MiFID);

- (b) az Európai Központi Bank (EKB) Kormányzótanácsa által 2003 júniusában elfogadott, a kis összegű euro-fizetési rendszerekre vonatkozó felvigyázói követelmények;
 - (c) az Európai Parlament és a Tanács 2006. június 14-i 2006/48/EK irányelve a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról;
 - (d) az Európai Parlament és a Tanács 2006. június 14-i 2006/49/EK irányelve a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkeemfeleléséről;
 - (e) javaslat a belső piaci fizetési szolgáltatásokról, valamint a 97/7/EK, a 2000/12/EK és a 2002/65/EK irányelv módosításáról szóló irányelv (COM/2005/603);
 - (f) az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-i 2000/46/EK irányelve az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről;
 - (g) az Európai Parlament és a Tanács 1998. május 19-i 1998/26/EK irányelve az elszámolások véglegességéről.
- A közlekedési ágazatban:
 - (a) az Európai Parlament és a Tanács 2004. március 31-i 725/2004/EK rendelete a hajók és kikötőlétesítmények védelmének fokozásáról;
 - (b) a Bizottság 2005. június 10-i 884/2005/EK rendelete a tengeri védelmi biztonsággal kapcsolatos bizottsági vizsgálatok lefolytatási eljárásainak megállapításáról;
 - (c) az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/65/EK irányelve a kikötővédelem fokozásáról;
 - (d) az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 16-i 2320/2002/EK rendelete a polgári légi közlekedés védelme területén közös szabályok létrehozásáról;
 - (e) a Bizottság 2003. április 4-i 622/2003/EK rendelete az egységes légiközlekedés-védelmi követelményrendszer végrehajtásához szükséges intézkedések meghatározásáról;
 - (f) a Bizottság 2003. július 4-i 1217/2003/EK rendelete a nemzeti polgári repülésbiztonság minőségellenőrzési programjaira vonatkozó közös előírások megállapításáról;
 - (g) a Bizottság 2003. augusztus 22-i 1486/2003/EK rendelete a polgári légiközlekedés-védelem területén történő bizottsági vizsgálatok lefolytatására vonatkozó eljárások megállapításáról;

- (h) a Bizottság 2004. január 15-i 68/2004/EK rendelete az egységes légiközlekedés-védelmi követelményrendszer végrehajtásához szükséges intézkedések meghatározásáról szóló 622/2003/EK bizottsági rendelet módosításáról;
 - (i) az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 849/2004/EK rendelete a polgári légi közlekedés védelme területén közös szabályok létrehozásáról szóló 2320/2002/EK rendelet módosításáról;
 - (j) a Bizottság 2004. június 21-i 1138/2004/EK rendelete a repülőtereken található szigorított biztonsági területek kritikus részeinek közös meghatározásáról;
 - (k) a Bizottság 2005. május 24-i 781/2005/EK rendelete az egységes légiközlekedés-védelmi követelményrendszer végrehajtásához szükséges intézkedések meghatározásáról szóló 622/2003/EK rendelet módosításáról;
 - (l) a Bizottság 2005. június 6-i 857/2005/EK rendelete az egységes légiközlekedés-védelmi követelményrendszer végrehajtásához szükséges intézkedések meghatározásáról szóló 622/2003/EK rendelet módosításáról;
 - (m) a 2001/14/EK irányelv a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról;
 - (n) a veszélyes áruk vasúti fuvarozása a (RID 2005-öt elfogadó 2004/110/EK irányelv által módosított) 1996/49/EK irányelv hatálya alá tartozik;
 - (o) egyezmény a nukleáris anyagok fizikai védelméről (1980-ban aláírt és 1987-ben hatályba lépett egyezmény, amelyhez az Euratom 1981-ben csatlakozott).
- A vegyipari ágazatban:
 - (a) a Seveso II irányelv szerinti veszélyes létesítmények (a 2003. december 16-i 2003/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv („Seveso II irányelv”).
- A nukleáris ágazatban:
 - (a) a Tanács 1989. november 27-i 89/618/EK irányelve a lakosságnak a radiológiai veszélyhelyzet esetén alkalmazandó egészségvédelmi intézkedésekről és a védekezés során irányadó magatartási szabályokról történő tájékoztatásáról;
 - (b) a Tanács 1987. december 14-i 87/600/Euratom határozata a radiológiai veszélyhelyzet esetén történő gyors információcserére vonatkozó közösségi szabályozásról.

- **Összhang az Unió egyéb politikáival és célkitűzéseivel**

E javaslat teljes mértékben összhangban van az Unió célkitűzéseivel, és különösen azzal, amelynek célja „az Unió fenntartása és fejlesztése a szabadság, a biztonság és az igazságosság olyan térségeként, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása a külső határok ellenőrzésére, a menekültügyre, a bevándorlásra, valamint a bűnmegelőzésre és bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul”.

E javaslat összhangban van az egyéb politikákkal, mivel célja nem az, hogy fennálló intézkedések helyébe lépjen, hanem hogy azokat az ECI-k védelmének javítása érdekében kiegészítse.

2) KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció**

Az EPCIP kidolgozását illetően valamennyi érintett szereplővel konzultáltak. Ez az alábbiak szerint történt:

- az EPCIP-ről szóló zöld könyvet 2005. november 17-én fogadták el, 2006. január 15-ig tartó konzultációs időszakkal. A konzultációra 22 tagállam adott hivatalos választ. A magánszektor közel 100 képviselője megjegyzéseket is fűzött a zöld könyvhöz. A válaszok általában támogatták az EPCIP létrehozásának gondolatát.
- A Bizottság által szervezett, a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos három szeminárium (2005 júniusában, 2005 szeptemberében és 2006 márciusában). Mindhárom szemináriumon részt vettek a tagállamok képviselői. A magánszektor a 2005 szeptemberében és 2006 márciusában tartott szemináriumokra hívták meg.
- A CIP kapcsolattartó pontok informális ülései. A Bizottság két ülést szervezett (2005 decemberében és 2006 februárjában) a tagállamok CIP kapcsolattartó pontjai számára.
- Informális ülések a magánszektor képviselőivel. Számos informális ülést tartottak a magánvállalkozások képviselőivel, valamint az ipari szövetségekkel.
- A Bizottságon belül lépéseket tettek az EPCIP kidolgozására a terrorizmus belső aspektusaival foglalkozó intézményközi csoport létfontosságú infrastruktúrák védelmével foglalkozó al csoportjának rendszeres ülései keretében.

- **Szakvélemények összegyűjtése és felhasználása**

A rendelkezésre álló szakvéleményeket a 2004, 2005 és 2006 során tartott számos ülés és szeminárium, valamint az EPCIP-ről szóló zöld könyv konzultációs eljárása keretében gyűjtötték össze. Valamennyi érintett szereplőtől beszereztek információkat.

- **Hatásvizsgálat**

Az EPCIP-pel kapcsolatos hatásvizsgálat másolatát csatolták e javaslatához.

3) A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javasolt intézkedés összefoglalása**

A javasolt intézkedés horizontális keretet ad az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosításához és kijelöléséhez, valamint annak értékeléséhez, hogy szükséges-e védelmüket javítani.

- **Jogalap**

A javaslat jogalapja az Európai Közösséget létrehozó szerződés 308. cikke.

- **Szubszidiaritás elve**

Teljesül a szubszidiaritás elve, mivel az e javaslat keretében meghozandó intézkedések nem valósíthatók meg egyetlen uniós tagállam által, így azokat uniós szinten kell meghozni. Noha az egyes tagállamok felelőssége a joghatóságuk alá tartozó létfontosságú infrastruktúrák védelme, az Európai Unió biztonsága tekintetében döntő jelentőségű annak biztosítása, hogy a két vagy több tagállamra is hatással bíró, illetve – amennyiben a létfontosságú infrastruktúra egy másik tagállamban van – az akár csak egyetlen tagállamra hatással bíró infrastruktúrák megfelelő védelmet kapjanak, és hogy egy vagy több tagállam ne váljon sebezhetővé a többi tagállam gyenge pontjai vagy alacsonyabb biztonsági szintű előírásai miatt. A hasonló biztonsági előírások abban is segítenének, hogy a belső piacon belüli versenyszabályok ne torzuljanak.

- **Arányosság elve**

E javaslat nem lépi túl az európai létfontosságú infrastruktúrák védelmének javítására irányuló célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket. A javaslat lényegi elvei közé tartozik egy alapvető, uniós szintű koordinációs mechanizmus létrehozása, a tagállamok kötelezése létfontosságú infrastruktúráik azonosítására, a létfontosságú infrastruktúrákkal kapcsolatosan egy sor alapvető biztonsági intézkedés végrehajtása, és végül a kulcsfontosságú európai létfontosságú infrastruktúrák azonosítása és kijelölése. A javaslat ezért csak azon minimális számú követelményeket tartalmazza, amelyek a létfontosságú infrastruktúrák védelmének javítását célzó munka megkezdéséhez szükségesek. E célkitűzés egyéb eszközökkel – nevezetesen az EPCIP-re vonatkozó iránymutatások elfogadásával – nem érhető el megfelelően, mivel azok végül is nem biztosítanának jobb védelmi szintet az egész EU-ban, valamint nem garantálnák valamennyi szereplő teljes részvételét.

- **A jogi eszköz megválasztása**

A tagállamok a létfontosságú infrastruktúrákra vonatkozóan eltérő megközelítéssel és különböző jogi szabályozással rendelkeznek. Így tehát az irányelv a legjobb eszköz arra, hogy az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosítására és kijelölésére közös eljárás jöjjön létre, valamint közös megközelítés alakuljon ki annak értékeléséhez, hogy szükséges-e ezen infrastruktúrák védelmét javítani.

4) KÖLTSÉGVETÉSI VONZAT

A várható költségvetési kihatást a csatolt pénzügyi kimutatás tartalmazza.

A 2007–2013-as időszakra szóló, „A terrorizmus és egyéb biztonsági vonatkozású veszélyek megelőzése, az azokra való felkészültség és következményeik kezelése” elnevezésű program – a „Biztonság és a szabadságjogok védelme” elnevezésű általános program részeként – hozzájárul majd ezen irányelv végrehajtásához a személyek biztonsági kockázatokkal szembeni védelme érdekében, valamint azon fizikai források, szolgáltatások, információtechnológiai berendezések, hálózatok és infrastrukturális eszközök védelme érdekében, amelyek megzavarása vagy megsemmisítése súlyos hatással járna a létfontosságú társadalmi feladatok ellátására.

E program nem alkalmazandó egyéb pénzügyi eszközök és különösen a súlyos vészhelyzet esetén alkalmazandó gyors intézkedési eszköz, valamint az uniós szolidaritási alap hatálya alá eső területekre.

5) TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

• **Meglévő jogszabályok hatályon kívül helyezése**

Nem kell meglévő jogszabályokat hatályon kívül helyezni.

• **A javaslat részletes magyarázata**

1. cikk – Az irányelv tárgyának bemutatása. Az irányelv közös eljárást hoz létre az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosítására és kijelölésére; ezek olyan infrastruktúrák, amelyek megsemmisítése vagy megzavarása két vagy több tagállamot is érintene, illetve csak egyetlen tagállamot érintene, de a létfontosságú infrastruktúra egy másik tagállamban van. Az irányelv továbbá közös megközelítést vezet be annak értékeléséhez, hogy szükséges-e az európai létfontosságú infrastruktúrák védelmét javítani. Ezen értékelés segíti majd különleges védekezési intézkedések kidolgozását az egyes CIP-ágazatokban.

2. cikk – Az irányelv tekintetében releváns alapvető fogalommeghatározások listájának bemutatása.

3. cikk – Az ECI-k azonosítási eljárásának bemutatása. Az ECI-k olyan létfontosságú infrastruktúrák, amelyek megzavarása vagy megsemmisítése két vagy több tagállamot is érintene, illetve csak egyetlen tagállamot érintene, de a létfontosságú infrastruktúra egy másik tagállamban van. Ezen eljárás három szakaszból áll. Először is a Bizottság a tagállamokkal és az érintett szereplőkkel együtt kidolgozza az ECI-k azonosításának horizontális és ágazati kritériumait, amelyeket ezután komitológiai eljárásban fogadnak el. A horizontális kritériumokat a létfontosságú infrastruktúrák megzavarásának vagy megsemmisítésének súlyossága alapján dolgozzák ki. Azt, hogy egy adott infrastruktúra megzavarásának vagy megsemmisítésének milyen súlyos következményei lehetnek, lehetőség szerint a következők alapján kell értékelni:

- társadalmi hatás (az érintett lakosság száma);
- gazdasági hatás (a gazdasági veszteség és/vagy a termékek, illetve szolgáltatások romlásának mértéke);
- környezeti hatás;

- politikai hatások;
- pszichológiai hatások;
- közegészségügyi következmények.

Ezután minden tagállam azonosítja a kritériumoknak megfelelő infrastruktúrákat. Végül minden tagállam értesíti a Bizottságot azon létfontosságú infrastruktúrákról, amelyek a felállított kritériumoknak megfelelnek. E munkát azon prioritást élvező CIP-ágazatok alapján végzik el, amelyeket a Bizottság évente az I. mellékletben felsorolt ágazatok közül választ ki. A CIP-ágazatok I. mellékletben foglalt listája komitológiai eljárásban módosítható, amennyiben ez nem terjeszti ki az irányelv hatályát. A lista ilyen módosításaira különösen tartalmának egyértelműbbé tétele céljából kerülne sor. A Bizottság szerint a közlekedési és az energiaágazat azon prioritást élvező ágazatok közé tartozik, amelyekben haladéktalanul intézkedésekre van szükség.

4. cikk – Az ECI-k kijelölési eljárásának bemutatása. A 3. cikk szerinti azonosítási eljárás befejezését követően a Bizottság elkészíti az ECI-k listájának tervezetét. A listatervezet a tagállamok által küldött értesítéseken, valamint a Bizottság rendelkezésére álló egyéb releváns információkon alapul. Ezt követően a listát komitológiai eljárásban fogadják el.

5. cikk – Üzemeltetői biztonsági tervek. Az 5. cikk valamennyi ECI-vé nyilvánított létfontosságú infrastruktúra tulajdonosa/üzemeltetője számára előírja, hogy készítsen üzemeltetői biztonsági tervet, amely azonosítja az ECI-k tulajdonosainak/üzemeltetőinek eszközeit, és azok védelmére megfelelő biztonsági megoldásokat alakít ki. A II. melléklet tartalmazza az ilyen üzemeltetői biztonsági tervek minimális tartalmi követelményeit, ideértve a következőket:

- a fontos eszközök azonosítása;
- a főbb fenyegetettségi forgatókönyveken, az egyes eszközök sebezhetőségén és az esetleges hatásokon alapuló veszélyelemzés;
- az ellenintézkedések és eljárások azonosítása, kiválasztása és rangsorolása az alábbiak közötti megkülönböztetéssel:
 - **állandó biztonsági intézkedések**, amelyek olyan nélkülözhetetlen biztonsági befektetéseket és eszközöket jelentenek, amelyeket a tulajdonos/üzemeltető rövid határidőn belül nem tud megvalósítani. E rész a következőkről tartalmaz majd információkat: általános intézkedések; technikai intézkedések (ideértve a felderítési, hozzáférés-ellenőrzési, védelmi és megelőzési eszközök felszerelését is); szervezési intézkedések (ideértve a riasztási eljárásokat és a válságkezelést is); ellenőrzési és felügyeleti intézkedések; kommunikáció; tudatosságnövelés és képzés; valamint az információs rendszerek biztonsága;
 - **különböző fokozatú biztonsági intézkedések**, amelyeket a különböző kockázati és veszélyszinteknek megfelelően foganatosítanak.

Minden egyes CIP-ágazat kidolgozhatja a II. melléklet minimumkövetelményein alapuló ágazatspecifikus üzemeltetői biztonsági terveket. Ilyen ágazatspecifikus üzemeltetői biztonsági terveket komitológiai eljárásban lehet elfogadni.

Azon ágazatokban, amelyekben már léteznek hasonló kötelezettségek, az 5. cikk (2) bekezdése lehetővé teszi az üzemeltetői biztonsági tervvel kapcsolatos kötelezettségek alóli mentesülést a komitológiai eljárásban hozott döntés alapján. Így például a kikötővédelem fokozásáról szóló, 2005. október 26-i 2005/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv már megfelel az üzemeltetői biztonsági terv kidolgozására vonatkozó követelménynek.

Az üzemeltetői biztonsági terv kidolgozása után mindegyik ECI-tulajdonosnak/üzemeltetőnek be kell nyújtania a tervet az illetékes tagállami hatósághoz. Minden tagállam felügyeleti rendszert állít fel az üzemeltetői biztonsági tervek vonatkozásában, amely biztosítja, hogy az ECI-tulajdonos/üzemeltető megfelelő visszajelzést kapjon az üzemeltetői biztonsági terv minőségét, és különösen a kockázat- és veszélyértékelés megfelelőségét illetően.

6. cikk – A biztonsági összekötő tisztviselő. A 6. cikk valamennyi ECI-nek nyilvánított létfontosságú infrastruktúra tulajdonosát/üzemeltetőjét kötelezi, hogy biztonsági összekötő tisztviselőt nevezzen ki. A biztonsági összekötő tisztviselő biztonsági kérdésekben kapcsolattartó pontként működne az ECI-k és a tagállamok illetékes CIP-hatóságai között. A biztonsági összekötő tisztviselő ezért megkapna a tagállami hatóságoktól minden CIP-pel kapcsolatos releváns információt, és felelős lenne az ECI-kkel kapcsolatos releváns információknak a tagállamhoz történő továbbításáért.

7. cikk – Jelentéstétel. A 7. cikk a jelentéssel kapcsolatosan egy sor intézkedést bevezet. Valamennyi tagállam köteles az ECI-kre vonatkozóan kockázat- és veszélyértékelést végezni. Ezen információk képezik az 5. cikk szerinti, az ECI-ket érintő biztonsági kérdésekkel kapcsolatos tagállami párbeszéd (felügyelet) alapját. Mivel az 5. cikk megköveteli, hogy az ECI-tulajdonosok/üzemeltetők üzemeltetői biztonsági terveket dolgozzanak ki és nyújtsanak be a tagállami hatóságokhoz, mindegyik tagállam köteles általános áttekintést készíteni az egyes CIP-ágazatokban előforduló sebezhetőségi pontok, veszélyek és kockázatok típusairól, valamint kötelesek ezen információkat a Bizottsághoz eljuttatni. Ezen információk képezik majd a Bizottság arra vonatkozó értékelésének alapját, hogy szükség van-e kiegészítő védekezési intézkedésekre. Az információk később felhasználhatók olyan hatásvizsgálatok készítéséhez, amelyek az e területre vonatkozó jövőbeli javaslatokat kísérik.

E cikk továbbá előírja a közös módszertanok kidolgozását az ECI-kkel kapcsolatos sebezhetőségi, veszély- és kockázatértékelésekhez. Az ilyen közös módszertanokat komitológiai eljárásban fogadják el.

8. cikk – Az ECI-k Bizottság általi támogatása A Bizottság támogatja majd az ECI-tulajdonosokat/üzemeltetőket azáltal, hogy hozzáférést biztosít az CIP-pel kapcsolatosan rendelkezésre álló bevált gyakorlatokhoz és módszertanokhoz. A Bizottság vállalja, hogy különböző forrásokból (pl. tagállamok, saját munka) begyűjti és az érintettek számára hozzáférhetővé teszi ezen információkat.

9. cikk – CIP kapcsolattartó pontok. A CIP-pel kapcsolatos együttműködés és e kérdések koordinálásának biztosítása érdekében mindegyik tagállam köteles CIP kapcsolattartó pontot kijelölni. A kapcsolattartó pont koordinálná a CIP-pel kapcsolatos kérdéseket a tagállamon belül, valamint a többi tagállammal és a Bizottsággal.

10. cikk – Titkosság és a CIP-pel kapcsolatos információcsere A CIP-pel kapcsolatos munka egyik döntő eleme és érzékeny pontja a titkosság, valamint a CIP-pel kapcsolatos információcsere. Következésképpen az irányelv megköveteli, hogy a Bizottság és a tagállamok megfelelő intézkedéseket tegyenek az információk védelme érdekében. A CIP-pel

kapcsolatos minősített információkat kezelő személyeknek a tagállami hatóságok által elvégzendő megfelelő szintű biztonsági átvilágításon kell átesniük.

11. cikk – A bizottság. Az irányelv egyes elemeit komitológiai eljárásban hajtják végre. A bizottság a CIP kapcsolattartó pontokból áll majd. A tanácsadó bizottsági eljárást alkalmazzák majd az 5. cikk (2) bekezdése tekintetében bizonyos ágazatok mentesítésére az üzemeltetői biztonsági terv kidolgozásával kapcsolatos kötelezettség alól.

Az irányelv a szabályozási bizottsági eljárást a következő kérdésekben irányozza elő:

- a 3. cikk (1) bekezdése – a horizontális és ágazatspecifikus kritériumok elfogadása az ECI-k azonosításához;
- a 3. cikk (2) bekezdése – a CIP-ágazatok I. mellékletben található listájának módosítása;
- a 4. cikk (2) bekezdése – az ECI-ket felsoroló lista tervezetének elfogadása;
- az 5. cikk (2) bekezdése – az üzemeltetői biztonsági tervekre vonatkozó ágazatspecifikus követelmények kidolgozása;
- a 7. cikk (2) bekezdése – közös minta kidolgozása az azonosított sebezhetőségi pontokra, veszélyekre és kockázatokra vonatkozó általános jelentésekhez;
- a 7. cikk (4) bekezdése – közös módszertanok kidolgozása a sebezhetőségi, veszély- és kockázatértékelésekhez.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

**az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint
védelmük javítása szükségességének értékeléséről**

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 308. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 203. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹,

tekintettel az Európai Parlament véleményére²,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére³,

mivel:

- (1) 2004 júniusában az Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy készítsen átfogó stratégiát a létfontosságú infrastruktúrák védelmére⁴. Ezt követően a Bizottság 2004. október 20-án közleményt fogadott el „A létfontosságú infrastruktúrák védelme a terrorizmus elleni küzdelemben” címmel⁵, amely javaslatokat tett arra vonatkozóan, hogyan lehetne az európai megelőzést, felkészültséget és válaszadást javítani a létfontosságú infrastruktúrákat érintő terrortámadások tekintetében.
- (2) 2005. november 17-én a Bizottság zöld könyvet fogadott el a létfontosságú infrastruktúrák védelmére vonatkozó európai programról⁶, amely választási lehetőségeket nyújtott a program, valamint a létfontosságú infrastruktúrák figyelmeztető információs hálózatának (CIWIN) kidolgozásához. A zöld könyvre adott válaszok egyértelműen rámutattak arra, hogy szükség van közösségi keret felállítására a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatosan. Elismerték továbbá, hogy növelni kell a létfontosságú infrastruktúrák védelmét szolgáló kapacitást Európában, valamint segíteni kell a létfontosságú infrastruktúrákkal

¹ HL C [...], [...], [...]. o.

² HL C [...], [...], [...]. o.

³ HL C [...], [...], [...]. o.

⁴ 10679/2/04 REV 2 tanácsi dokumentum.

⁵ COM(2004) 702.

⁶ COM(2005) 576.

kapcsolatos sebezhető pontok csökkentését. Hangsúlyozták a szubszidiaritás elvének és a szereplőkkel folytatott párbeszédnek a fontosságát is.

- (3) 2005 decemberében a Bel- és Igazságügyi Tanács felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a létfontosságú infrastruktúrák védelmére vonatkozó európai programra (EPCIP), és úgy döntött, hogy a programnak összveszély-megközelítésen kell alapulnia, elsőbbséget adva a terrorizmusból eredő veszélyekkel szembeni küzdelemnek. E megközelítés értelmében a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos eljárásban figyelembe kell venni az ember által okozott, technológiai veszélyeket és a természeti katasztrófákat is, azonban a terrorveszélynek kell elsőbbséget adni. Amennyiben egy adott létfontosságú infrastrukturális ágazatban úgy találják, hogy valamely komoly veszéllyel szemben hozott védekezési intézkedések megfelelő szintűek, az érintett szereplőknek az egyéb olyan veszélyekre kell összpontosítaniuk, amelyek tekintetében továbbra is sebezhetőek.
- (4) A létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos felelősség jelenleg elsősorban a tagállamokat és a létfontosságú infrastruktúrák tulajdonosait/üzemeltetőit terheli. Ennek így is kell maradnia.
- (5) A Közösségben számos olyan létfontosságú infrastruktúra van, amelyek megzavarása vagy megsemmisítése két vagy több tagállamot is érintene, illetve a létfontosságú infrastruktúra helyétől eltérő másik tagállamot érintene. Ez magában foglalhat határokon átnyúló, több ágazatot érintő olyan hatásokat is, amelyek az összekapcsolt infrastruktúrák közötti kölcsönös függőségekből erednek. Az ilyen európai létfontosságú infrastruktúrákat közös eljárásban kell azonosítani és kijelölni. Közös keretek között kell értékelni, hogy szükséges-e ezen létfontosságú infrastruktúrák védelmét javítani. A létfontosságú infrastruktúrák védelme területén a tagállamok közötti kétoldalú együttműködési szabályozások jól megalapozott és hatékony eszközt jelentenek a határokon átnyúló létfontosságú infrastruktúrák kezelésében. Az EPCIP-nek ilyen együttműködésre kell épülnie.
- (6) Mivel a különböző ágazatok a létfontosságú infrastruktúrák védelme területén különleges tapasztalatokkal, szakértelemmel és követelményekkel rendelkeznek, a létfontosságú infrastruktúrák védelme érdekében közösségi megközelítést kell kidolgozni és végrehajtani, figyelembe véve az ágazati sajátosságokat és a fennálló ágazati intézkedéseket, ideértve az uniós, nemzeti és regionális szinten már meglévő intézkedéseket, valamint adott esetben a létfontosságú infrastruktúrák tulajdonosai/üzemeltetői között már létrejött, határokon átnyúló kölcsönös segítségnyújtási megállapodásokat is. Tekintettel arra, hogy a magánszektor igen jelentős mértékben vesz részt a kockázatok figyelemmel kísérésében és kezelésében, valamint a működési folytonossági tervezésben és a katasztrófa utáni helyreállításban, a közösségi megközelítésnek ösztönöznie kell a magánszektor teljes bevonását. A létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos ágazatonkénti megközelítés végrehajtásának megkönnyítése érdekében fel kell állítani a létfontosságú infrastrukturális ágazatok közös listáját.
- (7) Valamennyi európai létfontosságú infrastruktúra tulajdonosának/üzemeltetőjének üzemeltetői biztonsági tervet kell kidolgoznia, amely azonosítja a létfontosságú eszközöket, és azok védelmére megfelelő biztonsági megoldásokról rendelkezik. Az üzemeltetői biztonsági tervnek figyelembe kell vennie a sebezhetőségi, veszély- és

kockázatértékeléseket, valamint a tagállami hatóságok által szolgáltatott egyéb megfelelő információkat.

- (8) Valamennyi európai létfontosságú infrastruktúra tulajdonosának/üzemeltetőjének biztonsági összekötő tisztviselőt kell kijelölnie a létfontosságú infrastruktúrák védelmére illetékes nemzeti hatóságokkal való együttműködés és kommunikáció megkönnyítése érdekében.
- (9) Az egyes ágazatokat jellemző sebezhetőségi pontok, veszélyek és kockázatok hatékony azonosítása egyaránt megköveteli az európai létfontosságú infrastruktúrák tulajdonosai/üzemeltetői és a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti kommunikációt. Minden tagállamnak információkat kell gyűjtenie a területén található európai létfontosságú infrastruktúrákról. A tagállamoknak általános információkkal kell szolgálniuk a Bizottság számára a sebezhetőségi pontokra, veszélyekre és kockázatokra vonatkozóan, ideértve adott esetben az esetleges hiányosságokra, valamint az ágazatokon átnyúló kölcsönös függőségekre vonatkozó információkat is, és szükség esetén ezen információk alapján kell kidolgozni az európai létfontosságú infrastruktúrák védelmének javítására irányuló konkrét javaslatokat.
- (10) Annak érdekében, hogy könnyebb legyen az európai létfontosságú infrastruktúrák védelmét javítani, közös módszertanokat kell kidolgozni az infrastrukturális eszközök sebezhetőségi pontjainak, valamint az azokat fenyegető veszélyeknek és kockázatoknak az azonosítására és minősítésére.
- (11) Kizárólag közös keret biztosíthatja a szükséges alapot az európai létfontosságú infrastruktúrák védelmét célzó intézkedések következetes végrehajtásához, illetve határozhatja meg egyértelműen valamennyi érintett szereplő feladatait. Az európai létfontosságú infrastruktúrák tulajdonosai/üzemeltetői számára hozzáférést kell biztosítani a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos bevált gyakorlatokhoz és módszertanokhoz.
- (12) A létfontosságú infrastruktúrák hatékony védelme nemzeti és közösségi szinten egyaránt megköveteli a kommunikációt, koordinációt és együttműködést. Ez leghatékonyabban úgy érhető el, ha valamennyi tagállam CIP kapcsolattartó pontot nevez ki, amely koordinálja a CIP-pel kapcsolatos kérdéseket nemzeti szinten, valamint a többi tagállammal és a Bizottsággal.
- (13) A létfontosságú infrastruktúrák védelmét célzó tevékenységek olyan területeken történő kidolgozása érdekében, amelyek megkívánják az információk bizonyos mértékű titkosságát, helyénvaló ezen irányelv keretében következetes és biztonságos információcserét biztosítani. A létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos bizonyos információk olyan jellegűek, hogy azok feltárása a közbiztonság tekintetében aláásná a közérdek védelmét. Minősíteni kell a létfontosságú infrastrukturális eszközökre vonatkozó olyan különleges tényeket, amelyek felhasználhatók létfontosságú infrastrukturális létesítményekkel szemben negatív következmények okozására irányuló tervekhez és cselekedetekhez, továbbá az e tényekhez való hozzáférést kizárólag szükség esetén lehet biztosítani közösségi és tagállami szinten egyaránt.

- (14) A létfontosságú infrastruktúrákkal kapcsolatos információcserének a bizalmon és a biztonságon kell alapulnia. Az információcsere olyan bizalmi viszonyt követel, amelyben a vállalatok és szervezetek tudják, érzékeny adataik megfelelő védelmet kapnak. Az információcsere ösztönzése érdekében egyértelművé kell tenni az ipar számára, hogy a létfontosságú infrastruktúrákkal kapcsolatos információk nyújtásából eredő előnyök fontosabbak az ipar és általában a társadalom számára okozott költségeknél. Ezért ösztönözni kell a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos információcserét.
- (15) Ezen irányelv kiegészíti a fennálló ágazati intézkedéseket közösségi és tagállami szinten egyaránt. Amennyiben már bevezettek közösségi mechanizmusokat, azokat továbbra is alkalmazni kell, és e mechanizmusok hozzájárulnak majd ezen irányelv átfogó végrehajtásához.
- (16) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁷ összhangban kell elfogadni.
- (17) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit – nevezetesen azt, hogy eljárás jöjjön létre az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosítására és kijelölésére, valamint közös megközelítés alakuljon ki annak értékeléséhez, hogy szükséges-e ezen infrastruktúrák védelmét javítani – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és így azok az intézkedés terjedelme miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (18) Ezen irányelv tiszteletben tartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapvető jogokat és elveket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk
Tárgy

Ezen irányelv eljárást hoz létre az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosítására és kijelölésére, valamint közös megközelítést alakít ki annak értékeléséhez, hogy szükséges-e ezen infrastruktúrák védelmét javítani.

2. cikk
Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „létfontosságú infrastruktúra”: olyan eszközök, illetve azok részei, amelyek elengedhetetlenek a létfontosságú társadalmi feladatok ellátásához, ideértve az

⁷ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ellátási láncot, az egészségügyet, a biztonságot, valamint az emberek gazdasági és társadalmi jólétét is;

- b) „európai létfontosságú infrastruktúra”: olyan létfontosságú infrastruktúra, amelynek megzavarása vagy megsemmisítése két vagy több tagállamot is jelentősen érintene, illetve csak egyetlen tagállamot érintene, de a létfontosságú infrastruktúra egy másik tagállamban van. Ide tartoznak azok a hatások is, amelyek az egyéb típusú infrastruktúrákkal fennálló, ágazatokon átnyúló szoros kapcsolatokból erednek;
- c) „súlyosság”: egy adott infrastruktúra megzavarása vagy megsemmisítése által okozott hatás, amely lehet:
- társadalmi hatás (az érintett lakosság száma alapján);
 - gazdasági hatás (a gazdasági veszteség és/vagy a termékek, illetve szolgáltatások romlásának mértéke alapján);
 - környezeti hatás;
 - politikai hatások;
 - pszichológiai hatások;
 - közegészségügyi következmények;
- d) „sebezhetőség”: a létfontosságú infrastruktúra tervezésének, létrehozásának vagy működtetésének egyik elemét jellemző sajátosság, amely lehetővé teszi az infrastruktúra valamely veszély általi megzavarását vagy megsemmisítését, és magában foglalja az egyéb típusú infrastruktúrákkal fennálló szoros kapcsolatokat is;
- e) „veszély”: minden olyan jel, körülmény vagy esemény, amely megzavarhatja vagy megsemmisítheti a létfontosságú infrastruktúrát, illetve annak bármely elemét;
- f) „kockázat”: veszteség, kár vagy sérülés lehetősége, tekintettel a tulajdonos/üzemeltető által az eszköznek tulajdonított értékre és az eszköz megsemmisülése vagy megváltozása által okozott hatásra, valamint annak valószínűsége, hogy egy adott veszély konkrét sebezhetőségi pontra irányul;
- g) „létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos információk”: valamely létfontosságú infrastrukturális eszközre vonatkozó olyan különleges tények, amelyek – nyilvánosságra hozataluk esetén – felhasználhatók olyan tervekhez és cselekedetekhez, amelyek létfontosságú infrastrukturális létesítmények megzavarására vagy ilyen létesítményekkel szembeni negatív következmények okozására irányulnak.

3. cikk

Az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosítása

1. Az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosítására szolgáló horizontális és ágazati kritériumokat a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően

kell elfogadni. E kritériumok a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően módosíthatók.

A valamennyi létfontosságú infrastrukturális ágazatra alkalmazandó horizontális kritériumok kidolgozása során figyelembe kell venni az egyes infrastruktúrák megzavarása vagy megsemmisítése által okozott hatás súlyosságát. E kritériumokat legkésőbb [ezen irányelv hatálybalépését követő egy év]-ig kell elfogadni.

Az ágazati kritériumokat a prioritást élvező ágazatokra vonatkozóan kell kidolgozni, amely során figyelembe kell venni az egyes létfontosságú infrastrukturális ágazatok sajátosságait, valamint adott esetben be kell vonni az érintett szereplőket is. E kritériumokat minden egyes prioritást élvező ágazatra vonatkozóan legkésőbb a prioritást élvező ágazatnak nyilvánítást követő egy éven belül kell elfogadni.

2. A Bizottság évente választja ki az I. mellékletben felsorolt ágazatok közül azokat a prioritást élvező ágazatokat, amelyeket az (1) bekezdésben előírányzott kritériumok kidolgozása során figyelembe kell venni.

Az I. melléklet a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően módosítható, feltéve hogy a módosítás nem terjeszti ki ezen irányelv hatályát.

3. Minden tagállam azonosítja a területén található, az (1) és (2) bekezdés alapján elfogadott kritériumoknak megfelelő létfontosságú infrastruktúrákat, valamint a területén kívüli, e kritériumoknak megfelelő olyan létfontosságú infrastruktúrákat, amelyek kihathatnak rá.

Minden tagállam értesíti a Bizottságot az így azonosított létfontosságú infrastruktúrákról legkésőbb a megfelelő kritériumok elfogadását követő egy éven belül, ezután pedig folyamatosan.

4. cikk

Az európai létfontosságú infrastruktúrák kijelölése

1. A Bizottság a 3. cikk (3) bekezdésének második albekezdése szerinti értesítések, valamint a rendelkezésére álló egyéb információk alapján javaslatot tesz az európai létfontosságú infrastruktúráknak nyilvánítandó létfontosságú infrastruktúrák listájára.
2. Az európai létfontosságú infrastruktúráknak nyilvánított létfontosságú infrastruktúrák listáját a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A lista a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően módosítható.

5. cikk

Üzemeltetői biztonsági tervek

1. Minden tagállam megköveteli, hogy a területén lévő valamennyi európai létfontosságú infrastruktúra tulajdonosa/üzemeltetője dolgozzon ki üzemeltetői biztonsági tervet, és azt frissítse, valamint legalább két évente vizsgálja felül.

2. Az üzemeltetői biztonsági terv a II. mellékletben foglaltakkal összhangban azonosítja az európai létfontosságú infrastruktúra eszközeit, valamint azok védelmére megfelelő biztonsági megoldásokról rendelkezik. A 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet elfogadni az üzemeltetői biztonsági tervre vonatkozó ágazatspecifikus, a fennálló közösségi intézkedéseket figyelembe vevő követelményeket.

A 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárásban a Bizottság dönthet úgy, hogy az I. mellékletben felsorolt bizonyos ágazatokra alkalmazandó intézkedéseknek való megfelelés mentesít az üzemeltetői biztonsági terv kidolgozására és frissítésére vonatkozó követelmény alól.

3. Az európai létfontosságú infrastruktúra tulajdonosa/üzemeltetője a létfontosságú infrastruktúra európai létfontosságú infrastruktúrának nyilvánítását követő egy éven belül benyújtja az üzemeltetői biztonsági tervet az illetékes tagállami hatósághoz.

Amennyiben az üzemeltetői biztonsági tervre vonatkozóan a (2) bekezdés alapján ágazatspecifikus követelményeket fogadtak el, az üzemeltetői biztonsági tervet csak az ágazatspecifikus követelmények elfogadását követő egy éven belül kell benyújtani az illetékes tagállami hatósághoz.

4. A 7. cikk (1) bekezdése alapján végzett kockázat- és veszélyértékelések alapján minden tagállam rendszert dolgoz ki az üzemeltetői biztonsági tervek, valamint végrehajtásuk megfelelő és rendszeres felügyeletének biztosítására.
5. A kikötővédelem fokozásáról szóló, 2005. október 26-i 2005/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelés mentesít az üzemeltetői biztonsági terv kidolgozására vonatkozó követelmény alól.

6. cikk

Biztonsági összekötő tisztviselő

1. Minden tagállam megköveteli, hogy a területén lévő európai létfontosságú infrastruktúrák tulajdonosai/üzemeltetői jelöljenek ki biztonsági összekötő tisztviselőt, aki biztonsági kérdésekben kapcsolattartó pontként működik az infrastruktúra tulajdonosa/üzemeltetője és a létfontosságú infrastruktúrák védelmére illetékes tagállami hatóságok között. A biztonsági összekötő tisztviselőt a létfontosságú infrastruktúra európai létfontosságú infrastruktúrának nyilvánítását követő egy éven belül kell kijelölni.
2. Minden tagállam tájékoztatja az érintett európai létfontosságú infrastruktúra biztonsági összekötő tisztviselőjét az azonosított kockázatokra és veszélyekre vonatkozó megfelelő információkról.

7. cikk

Jelentéstétel

1. Minden tagállam kockázat- és veszélyértékelést végez a területén lévő európai létfontosságú infrastruktúrákkal kapcsolatban a létfontosságú infrastruktúra európai létfontosságú infrastruktúrának nyilvánítását követő egy éven belül.

2. Minden tagállam összefoglaló jelentést tesz a Bizottságnak az I. mellékletben említett egyes ágazatokban előforduló sebezhetőségi pontok, veszélyek és kockázatok típusairól a 4. cikk (2) bekezdésében előírt lista elfogadását követő 18 hónapon belül, ezután pedig kétévente rendszeresen.

E jelentések közös mintáját a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell kidolgozni.

3. A Bizottság ágazonként értékeli, hogy az európai létfontosságú infrastruktúrák vonatkozásában szükség van-e különleges védekezési intézkedésekre.
4. Az európai létfontosságú infrastruktúrákkal kapcsolatos sebezhetőségi, veszély- és kockázátértékelések közös módszertanait a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően ágazonként lehet kidolgozni.

8. cikk

Az európai létfontosságú infrastruktúrák Bizottság általi támogatása

A Bizottság támogatja a kijelölt európai létfontosságú infrastruktúrák tulajdonosait/üzemeltetőit azáltal, hogy hozzáférést biztosít a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatosan rendelkezésre álló bevált gyakorlatokhoz és módszertanokhoz.

9. cikk

CIP kapcsolattartó pontok

1. Minden tagállam kapcsolattartó pontot jelöl ki a létfontosságú infrastruktúrák védelmére.
2. A kapcsolattartó pont koordinálja a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos kérdéseket a tagállamon belül, valamint a többi tagállammal és a Bizottsággal.

10. cikk

Titkosság és a CIP-pel kapcsolatos információcsere

1. Ezen irányelv alkalmazása során a Bizottság a 2001/844/EK, ESZAK, Euratom határozatnak megfelelően megteszi a szükséges intézkedéseket minden olyan, a titoktartási követelmény hatálya alá tartozó információ védelme érdekében, amelyhez hozzájut, vagy amelyet a tagállamoktól megkap. A tagállamok a vonatkozó nemzeti jogszabályaikkal összhangban ezzel egyenértékű intézkedéseket hoznak. Megfelelő figyelmet kell fordítani a Közösség, illetve egy vagy több tagállamának alapvető érdekeit érintő esetleges sérelem súlyosságára.
2. A valamely tagállam nevében ezen irányelv alapján bizalmas információkat kezelő személyeknek az érintett tagállam által elvégzendő megfelelő szintű biztonsági átvilágításon kell átesniük.

3. A tagállamok biztosítják, hogy a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatosan a tagállamokhoz vagy a Bizottsághoz eljuttatott információkat kizárólag a létfontosságú infrastruktúrák védelme céljából használják fel.

11. cikk
A bizottság

1. A Bizottság munkáját a CIP kapcsolattartó pontok egy-egy képviselőjéből álló bizottság segíti.
2. Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel a 8. cikkének rendelkezéseire.
3. Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel a 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam egy hónap.

4. A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

12. cikk
Végrehajtás

1. A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek legkésőbb 2007. december 31-ig megfeleljenek. Haladéktalanul eljuttatják a Bizottsághoz az említett rendelkezések szövegét, valamint az említett rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot.

Amikor a tagállamok elfogadják e rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

13. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

14. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

a Tanács részéről

I. MELLÉKLET

A LÉTFONTOSSÁGÚ INFRASTRUKTURÁLIS ÁGAZATOK LISTÁJA

Ágazat	Alágazat
I. Energia	1. Olaj- és gáztermelés, finomítás, feldolgozás, tárolás és vezetékes elosztás 2. Villamosenergia-termelés és -továbbítás
II. Nukleáris ipar	3. Nukleáris anyagok előállítása és tárolása/feldolgozása
III. Információs és kommunikációs technológiák (IKT)	4. Információs rendszerek és hálózatok védelme 5. Eszköz-, automatikai és ellenőrzési rendszerek (SCADA stb.) 6. Internet 7. Vezetékes távközlési szolgáltatások 8. Mobil távközlési szolgáltatások 9. Rádiós távközlés és navigáció 10. Műholdas távközlés 11. Műsorszórás
IV. Víz	12. Ivóvíz-szolgáltatás 13. vízminőség-ellenőrzés 14. A vízmennyiség figyelemmel kísérése és ellenőrzése
V. Élelmiszer	15. Élelmiszer-ellátás és élelmiszer-biztonság
VI. Egészségügy	16. Orvosi és kórházi ellátás 17. Gyógyszerek, szérumok és oltóanyagok 18. Biológiai laboratóriumok és biológiai hatóanyagok
VII. Pénzügy	19. Fizetési, valamint értékpapírkliiring- és elszámolási infrastruktúrák és rendszerek 20. Szabályozott piacok
VIII. Közlekedés	21. Közúti közlekedés 22. Vasúti közlekedés 23. Légi közlekedés 24. Belvízi közlekedés 25. Óceáni és rövid távú tengeri hajózás
IX. Vegyipar	26. Vegyi anyagok előállítása és tárolása/feldolgozása 27. Veszélyes (vegyi) anyagok vezetékes elvezetése
X. Világűr	28. Világűr
XI. Kutatóberendezések	29. Kutatóberendezések

II. MELLÉKLET

ÜZEMELTETŐI BIZTONSÁGI TERV

Az üzemeltetői biztonsági terv azonosítja a létfontosságú infrastruktúrák tulajdonosainak/üzemeltetőinek eszközeit, és azok védelmére megfelelő biztonsági megoldásokról rendelkezik. Az üzemeltetői biztonsági terv legalább a következőket tartalmazza:

- a fontos eszközök azonosítása;
- a főbb fenyegetettségi forgatókönyveken, az egyes eszközök sebezhetőségén és az esetleges hatásokon alapuló veszélyelemzés;
- az ellenintézkedések és eljárások azonosítása, kiválasztása és rangsorolása az alábbiak közötti megkülönböztetéssel:
 - **állandó biztonsági intézkedések**, amelyek olyan nélkülözhetetlen biztonsági befektetéseket és eszközöket jelentenek, amelyeket a tulajdonos/üzemeltető rövid határidőn belül nem tud megvalósítani. E rész a következőkről tartalmaz majd információkat: általános intézkedések; technikai intézkedések (ideértve a felderítési, hozzáférés-ellenőrzési, védelmi és megelőzési eszközök felszerelését is); szervezési intézkedések (ideértve a riasztási eljárásokat és a válságkezelést is); ellenőrzési és felügyeleti intézkedések; kommunikáció; tudatosságnövelés és képzés; valamint az információs rendszerek biztonsága;
 - **különböző fokozatú biztonsági intézkedések**, amelyeket a különböző kockázati és veszélyszinteknek megfelelően foganatosítanak.

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

Szakpolitikai terület(ek): bel- és igazságügy

Tevékenység: a létfontosságú infrastruktúrák védelme

A FELLÉPÉS MEGNEVEZÉSE: a Tanács irányelve az európai létfontosságú infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről

1. KÖLTSÉGVETÉSI TÉTEL(EK) + MEGNEVEZÉS(EK)

n.a.

2. ÁLTALÁNOS ADATOK

2.1. A fellépésre megítélt keretösszeg (B. rész): millió EUR kötelezettségvállalásra

n.a.

2.2. Alkalmazási időszak:

2006-tól kezdődően

2.3. Több évre vonatkozó általános kiadási előirányzat:

- a) A kötelezettségvállalási előirányzatok/kifizetési előirányzatok (pénzügyi beavatkozás) áttekintése (lásd a 6.1.1. pontot)

millió EUR (három tizedesjegyre)

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Összesen
Kötelezettségvállalások	-	-	-	-	-	-	-
Kifizetések	-	-	-	-	-	-	-

- b) Technikai és igazgatási segítségnyújtás, valamint támogatási kiadások (lásd a 6.1.2. pontot)

Kötelezettségvállalások	-	-	-	-	-	-	-
Kifizetések	-	-	-	-	-	-	-

Részösszeg a+b	-	-	-	-	-	-	-
Kötelezettségvállalások	-	-	-	-	-	-	-
Kifizetések	-	-	-	-	-	-	-

c) A személyi és egyéb igazgatási kiadások teljes pénzügyi hatása (lásd a 7.2. és a 7.3. pontot)

Kötelezettségvállalások/ kifizetések	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00
---	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

ÖSSZESEN a+b+c	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00
Kötelezettségvállalások	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00
Kifizetések	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00	1.280.0 00

2.4. A pénzügyi programozással és a pénzügyi tervvel való összeegyeztethetőség

Az irányelv összeegyeztethető a 2007–2013-as időszakra szóló, „A terrorizmus és egyéb biztonsági vonatkozású veszélyek megelőzése, az azokra való felkészültség és következményeik kezelése” elnevezésű programmal.

2.5. A bevételre gyakorolt pénzügyi hatás:

A 2007–2013-as időszakra szóló, „A terrorizmus és egyéb biztonsági vonatkozású veszélyek megelőzése, az azokra való felkészültség és következményeik kezelése” elnevezésű, nemrég elfogadott program (137,5 millió EUR) – a „Biztonság és a szabadságjogok védelme” elnevezésű általános program részeként – hozzájárul majd az EPCIP végrehajtásához a biztonsági kockázatokkal szembeni védelem érdekében, valamint azon fizikai források, szolgáltatások, információtechnológiai berendezések, hálózatok és infrastrukturális eszközök védelme érdekében, amelyek megzavarása vagy megsemmisítése súlyos hatással járna a létfontosságú társadalmi feladatokra. A program hatálya korlátozott, mivel nem terjed ki a hardverrel vagy felszerelésekkel kapcsolatos beruházásokra. E program nem alkalmazandó azon területekre, amelyek egyéb pénzügyi eszközök és különösen a súlyos vészhelyzet esetén alkalmazandó gyors intézkedési eszköz hatálya alá esnek.

A megelőzésre és a felkészültségre tekintettel a program célja, hogy:

- ösztönözze, előmozdítsa és támogassa a létfontosságú infrastruktúrákkal kapcsolatos kockázat- és veszélyértékeléseket – beleértve a helyszíni értékeléseket is – a veszélyek és sebezhetőségi pontok azonosítása, valamint a biztonságuk növelésével kapcsolatos szükségletek meghatározása érdekében;

- b) előmozdítsa és támogassa a határokon átnyúló ellátási láncok biztonságának javítását célzó közös operatív intézkedéseket, feltéve hogy a belső piacon belüli versenyszabályok nem torzulnak;
- c) előmozdítsa és támogassa biztonsági minimumkövetelmények kidolgozását, a bevált gyakorlatok cseréjét, a kockázatértékelési eszközöket, a különböző ágazatok infrastruktúrájának összehasonlítását és rangsorolását célzó módszertanokat, a sebezhetőségi pontok vizsgálatát és a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos kölcsönös függőségeket;
- d) előmozdítsa és támogassa a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos közösségi szintű koordinációt és együttműködést. Adott esetben ide tartozik a minimális védekezési intézkedésekre és közös iránymutatásokra vonatkozó javaslatok kidolgozása is.

A következménykezelésre tekintettel a program célja, hogy:

- a) ösztönözze, előmozdítsa és támogassa a szakismeret, tapasztalat és technológia cseréjét;
- b) ösztönözze, előmozdítsa és támogassa megfelelő módszertan és készenléti tervek kidolgozását;
- c) az általános válságkezelési, sürgősségi riasztási és polgári védelmi mechanizmusokon belül biztosítsa a biztonsági kérdésekkel kapcsolatos különleges szakértelem valós idejű inputját.

A javaslatnak ezért nincs pénzügyi hatása a bevételre.

3. KÖLTSÉGVETÉSI JELLEMZŐK

Kiadás típusa		Új	EFTA-hozzájárulás	Tagjelölt országok hozzájárulásai	A pénzügyi terv fejezete
nem kötelező	nem diff.	n.a.	n.a.	n.a.	Nem n. a.

4. JOGALAP

A javaslat jogalapja az Európai Közösséget létrehozó szerződés 308. cikke.

5. LEÍRÁS ÉS INDOKOLÁS

5.1. A közösségi beavatkozás szükségessége

5.1.1. Elérni kívánt célkitűzések

Az irányelv jelenti a legjobb eszközt a közös EPCIP-keret létrehozásához, mivel a tagállamoknak a létfontosságú infrastruktúrák védelmére különböző megközelítései vannak, valamint eltérő jogi hagyományokkal rendelkeznek. Azáltal, hogy az irányelv egy sor lényegi elvet megfogalmaz, valamint lehetővé teszi, hogy a tagállamok az igényeiknek leginkább megfelelő megközelítést kövessék, az EPCIP célkitűzései – a már elért eredményekre építve – maradéktalanul megvalósíthatók.

5.1.2. Az előzetes értékelés nyomán hozott intézkedések

Az EPCIP kidolgozását illetően valamennyi érintett szereplővel konzultáltak. Ez az alábbiak szerint történt:

- az EPCIP-ről szóló zöld könyvet 2005. november 17-én fogadták el, 2006. január 15-ig tartó konzultációs időszakkal. A konzultációra 22 tagállam adott hivatalos választ. A magánszektor közel 100 képviselője megjegyzéseket is fűzött a zöld könyvhöz. A válaszok általában támogatták az EPCIP létrehozásának gondolatát.
- A Bizottság által szervezett, a létfontosságú infrastruktúrák védelmével kapcsolatos három szeminárium (2005 júniusában, 2005 szeptemberében és 2006 márciusában). Mindhárom szemináriumon részt vettek a tagállamok képviselői. A magánszektor a 2005 szeptemberében és 2006 márciusában tartott szemináriumokra hívták meg.
- A CIP kapcsolattartó pontok informális ülései. A Bizottság két ülést szervezett (2005 decemberében és 2006 februárjában) a tagállamok CIP kapcsolattartó pontjai számára.
- Informális ülések a magánszektor képviselőivel. Számos informális ülést tartottak a magánvállalkozások képviselőivel, valamint az ipari szövetségekkel.
- A Bizottságon belül lépéseket tettek az EPCIP kidolgozására a terrorizmus belső aspektusaival foglalkozó intézményközi csoport létfontosságú infrastruktúrák védelmével foglalkozó alcsoportjának rendszeres ülései keretében.

5.2. Tervezett fellépés és a költségvetés bevonására vonatkozó rendelkezések

A várható költségvetési kihatást a csatolt pénzügyi kimutatás tartalmazza.

5.3. A végrehajtás módszerei

Mivel irányelvről van szó, nincs szükség költségvetési végrehajtási módszerre.

6. PÉNZÜGYI HATÁS

6.1. A B. részre gyakorolt teljes pénzügyi hatás (a teljes programozási időszak alatt)

6.1.1. Pénzügyi beavatkozás

n.a.

6.1.2. Technikai és igazgatási segítségnyújtás, támogatási kiadás és IT-kiadás (kötelezettségvállalási előirányzatok)

n.a.

6.2. A B. részben előirányzott intézkedéssel járó költségek kiszámítása (a teljes programozási időszak alatt)

n.a.

7. A SZEMÉLYZETET ÉS AZ IGAZGATÁSI KIADÁSOKAT ÉRINTŐ HATÁS

7.1. A személyi állományt érintő hatás

Foglalkoztatás jellege		A fellépés kezelésére a meglévő állományból kirendelendő létszám		Összesen	A fellépés keretében felmerülő feladatok leírása
		Állandó létszámkeret	Ideiglenes létszámkeret		
Tisztviselők vagy ideiglenes alkalmazottak	A	8 A	1 C	10	Információgyűjtés és -feldolgozás, a bizottság üléseinek előkészítése
	B	1 B			
	C				
Egyéb állomány					
Összesen		9	1	10	

A humán és igazgatási erőforrásra irányuló igényt az éves elosztási eljárás keretén belül az irányító főigazgatóságnak odaítélt keretösszeg fedezi.

7.2. A személyi állománnyal kapcsolatos teljes pénzügyi hatás

A személyi állomány fajtája	Összeg (EUR)	Kiszámítás módja*
Tisztviselők	1.080.000	$(108.000 \times 10 = 1.080.000)$
Ideiglenes alkalmazottak	48.000	$4.000 \times 12 = 48.000$
Egyéb állomány (adja meg a költségvetési tételt)		
Összesen	1.128.000	

Az összegek 12 hónap teljes kiadását jelentik.

7.3. A fellépésből származó egyéb igazgatási kiadások

Költségvetési tétel (szám és megnevezés)	Összeg EUR	Kiszámítás módja
Teljes keretösszeg (A7. cím)		
A0701 – Kiküldetések	24.000	2000x12 hónap=24.000
A07030 – Ülések	-	-
A07031 – Kötelező bizottságok	128.000	32.000 x 4 ülés évente=128.000
A07032 – Nem kötelező bizottságok	-	-
A07040 – Konferenciák	-	-
A0705 – Tanulmányok és konzultációk	-	-
Egyéb kiadások (részletezze)		
Információs rendszerek (A-5001/A-4300)	-	-
Egyéb kiadások – A. rész (részletezze)		
Összesen	152.000	

Az összegek 12 hónap teljes kiadását jelentik.

Nevezze meg a bizottság típusát, és azt a csoportot, amelyhez tartozik.

I.	Évente összesen (7.2 + 7.3)	1.280.000
II.	A fellépés időtartama	folyamatban
III.	A fellépés teljes költsége (I × II)	

8. NYOMON KÖVETÉS ÉS ÉRTÉKELÉS

8.1. A nyomon követés rendszere

n.a.

8.2. A tervezett értékelés rendszere és üteme

n.a.

9. CSALÁS ELLENI INTÉZKEDÉSEK

n.a.